

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ Ἀριστεύειᾳ ἐπιστροφῇ ἐκ τῶν κ. κ. Χ. Βεντούρα, Γ. Μ. Κατσίδακι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμνίργη, διευθύνοντες.

ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ ΗΜΩΝ

Ἐὰν διὰ τοῦ Οἴκου καὶ διὰ τοῦ Σχολείου δὲν ἐργασθώμεν ἅπαντες, ὅπως τὰ ἐξαιρετικὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀτόμων, προτερήματα ἐφαρμοσθῶσι πρακτικῶς ἐπὶ τοῦ δημοσίου βίου, καὶ ἐὰν τὴν ἐθνωφελῆ ταύτην ἐργασίαν δὲν στέψη ταχέως ἡ ἐπιτυχία, τότε ἂς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ ἐλαττώσῃ τοῦλάχιστον τὰ προτερήματα ταῦτα, τὰ ὠθοῦντα τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος εἰς κινδύνους ἀνυπολογίστους. Ὅπως εἶναι περίβλεπτος καὶ προκαλεῖ ἀρπακτικὰς διαθέσεις ἡ ὥραία ἡμῶν πατρίς, ἔνεκα τῶν ἀρετῶν αὐτῆς κινδυνεύουσα, ἐνῶ ἄλλαι χῶραι, ταπεινότεραι, οὐδένα ἔχουσι φόβον ὑποδουλώσεως, οὕτω καὶ ἄλλοι λαοί, στερούμενοι τῶν ἀτομικῶν ἡμῶν προτερημάτων, ἀναπτύττουσι θαυμασίως τὰ δημόσια αὐτῶν καὶ βαίνουν εἰς ἀσφαλὲς μέλλον, ἐνῶ ἡμεῖς τὸνναντίον ἰστάμεθα ἐπὶ ἐδάφους σαλευομένου καὶ γενῶντος δισταγμοὺς διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ συλλογισμὸς οὗτος θὰ φανῇ ἴσως παράδοξος εἰς τοὺς πολλούς, ἀλλ' ἂς ἀποκριθῶσιν ἡμῖν οὗτοι, πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἀνδρείαν φέρ' εἰπεῖν τοῦ Ἑλληνος ὡς ἀτόμου καὶ τὸ ῥιψοκίνδυνον ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς περιστάσεσι, καὶ τὴν καθόλου προσωπικὴν αὐτοῦ εὐαισθησίαν, τὴν ἀπάθειαν δ' ἐξ ἄλλου πάντων ἡμῶν ὅταν ἀποτελῶμεν ἐν σύνολον, ἀπάθειαν καὶ ἀναισθησίαν μάλιστα, ἀρκούντως ἀποδεικνυομένην κατὰ τὰς τελευταίας ἐθνικὰς δοκιμασίας. Ἄς εἰπῶσιν ἡμῖν πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν φιλοτιμίαν ἑνὸς ἐκάστου, μὴ θιγῇ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ ἀξιοπρέπεια, ἐνῶ τὸνναντίον συμβαίνει ὅταν θίγηται ἡ τῆς πατρίδος. Τὰς θυσίας, ἂς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποστώμεν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν φίλων καὶ τὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δημοσίων ὑποχρεώσεων τεχνάσματα ἡμῶν. Τὴν εὐστοχὸν διοίκησιν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν πλημμελεστάτην τῶν δημοσίων.

Ὅπως βεβαία θ' ἀποδῇ τοῦ στρατεύματος ἡ ἥττα, ὅταν ἕκαστος στρατιώτης, ὅσον ἀνδρείος καὶ ἂν εἶναι, σκεπτεται μόνον περὶ ἑαυτοῦ, στηριζόμενος δὲ εἰς τὰς σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις συλλογίζεται τὴν ἰδίαν σωτηρίαν, οὕτω, τὴν ἐθνικὴν ἥτταν παρασκευάζομεν καὶ ἡμεῖς ὅσον εὐφυῶς καὶ σωφρόνως καὶ φιλοστόργως καὶ ἂν σκεπτόμεθα περὶ τῶν ἰδίων, δὲν ἀφιερούμεν δὲ τὴν ἱκμάδα τῆς ἐξαιρετικῆς ἡμῶν εὐφυίας καὶ σωφροσύνης καὶ στοργῆς εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ὅπερ εἶναι αὕτη ἡ πατρίς.

Ἐρρέτωσαν ἄρα τὰ προτερήματα, τὰ ὅποια τὸ Σχολεῖον καὶ ὁ Οἶκος δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ὑποτάξωσιν εἰς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον· διότι τὰ προτερήματα ταῦτα ἀντὶ τῆς γίνονται ἀγαθοῦ πρόξενον, πληθύνουσι τὸνναντίον ἐν παντί κλάδῳ μεγαλοπρεπεῖς ἀνυποτάκτους καὶ φυγαστράτους.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ἑνάτη

(Ματθαίου ιδ' 22—34)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας¹ δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα² ἐστὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν³. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων. Θαρσεῖτε⁴ ἐγὼ εἰμὶ· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ⁵ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸ σὲ ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιπατήσεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων. Κύριε σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ. Ὀλιγόπιστε εἰς τί⁷ ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ δι-
απεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Σημειώσεις.

1) Ὁψίας = δείλης· ὁψία μετὰ τὴν δύσιν. 2) Φάντασμα = οὐχὶ σῶμα ἀληθὲς ἀλλὰ πνεῦμα προσλαμβάνον φαινομένην τινα μορφήν καὶ σχῆμα. 3) Ἐκραξαν, ἀφῆκαν κραυγὴν φόβου. 4) Θαρσεῖτε Ὁ Σωτὴρ λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐκ τῆς φωνῆς γνωστὸς ὑμῖν διδάσκαλος. 5) Εἰ σὺ εἶ = ἐπειδὴ σὺ εἶ. 6) Εἰς τί = ἵνα τί, διατὶ ἐδίστασας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Διακατέχεται ὁ Πέτρος ὑπὸ τῆς πίστεως εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πίστεως ταύτης, νικᾷ τῆς φύσεως τοὺς νόμους, καὶ περιπατεῖ εὐθυτενῶς ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ πολυκυμάντου τῆς θαλάσσης πεδίου, ἅλλ' ἐγείρονται τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, πνέει τοῦ ὀλικοῦ κόσμου ὁ ἄνεμος, καὶ ὁ Πέτρος δειλίζ, καὶ ὁ Πέτρος ἀπόλλυσι τῆς πίστεως τὴν δύναμιν. Μικρὸν ἐστὶ καὶ καταποντίζεται, ἀλλ' ἐγείρεται ἡ ἐλπίς ἐν αὐτῷ, καὶ βλέπων χαίνουσαν πρὸ αὐτοῦ τὴν ἄβυσσον, καὶ τὸν καταποντισμὸν ἐπικείμενον, καλεῖ τὴν παρ-
έμβασιν τοῦ Κυρίου. Κύριε σῶσόν με. — Θάλασσα ὁ ἡμέτερος βίος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐφ' ὅσον κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν

ή πίστις, περιπατούμεν ἄφοδοι καὶ ἀτάραχοι περιφρονούντες τὰ κατὰ ἡμῶν ἐγγερόμενα τῶν ἀντιζητῶν περιστάσεων λύματα. Ἐγγείρονται οἱ ἄνθρωποι τῶν περὶ τὸν διὰ τὴν πίστιν ἡμῶν, καὶ κινδυνεύοντες νὰ καταποτισθῶμεν ἐν τῇ πελάγει τῆς κακίας. Τότε μίαν φωνὴν ἀρπάζει νὰ ἐκβάλωμεν: Κύριε σῶσόν με. Καὶ ἡ σωτηρία θὰ ἔλθῃ νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐκ τῶν κινδύνων τῆς ἀπωλείας.

Τὰ πάντα ἐν τῇ κόσμῳ ἔχουσι δημιουργηθῆναι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἓνα σκοπὸν. Καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι αὐτὸς οὗτος: ὁ Δημιουργὸς Θεός. Τοῦτο διδάσκει ὁ νοῦς ἡμῶν, τοῦτο διδάσκει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ— Ὁ ἄνθρωπος ἀπονήμων εἰς τὸν Δημιουργὸν λατρεύει, εὐγνωμοσύνην καὶ ἀγάπην, ἐκπληροῦ τριπλοῦν καθήκον, καὶ συντελεῖ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπὶ γῆς βίου αὐτοῦ, ἡ καλλίον εἰπεῖν, διὰ τῶν τριῶν τούτων καθήκοντων ἐπιτυγχάνει τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἄνθρωπος. Ναι! ἡ ἐπιτελεῖς τῆς σωτηρίας οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις δέον νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου, πορεία ἐνεργουμένη ὅταν ἡμεῖς ὦμεν πιστοὶ εἰς τὰ καθήκοντα ἡμῶν, ἢτοι ὅταν ἡμεῖς ὦμεν πιστοὶ εἰς τὸ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Θεὸν σεβάσμιον, ἀρετὴν εἰς τὸν Θεὸν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ.

Ὁ ἄνθρωπος ἀναγκαῖος καὶ ἀκούσιος πολλὰκις ὠθεῖται πρὸς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦτο, πρὸς τὸν Θεόν. Ὡς ἄρμα ἐξωθούμενον πρὸς τὴν κλιτὴν ὁρὸν κατέρχεται ὁρμητικὸν καὶ παρακάμπτει πᾶν κώλυμα, καὶ αὐτὸ τὸ ἰσχυρότερον, ὁ ἄνθρωπος προχωρεῖ, προχωρεῖ πάντοτε· ὁ πονηρὸς, ὁ βλάστημος ὁ παραδιδόμενος εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὴν κακίαν βραίνει γοργῇ τῇ ποδὶ πρὸς τὸν ὠρισμένον τέλος, τὴν καταδίκην· ὁ δίκαιος, ὅστις ὑποφέρει καὶ μάχεται· ὁ δίκαιος ὅστις προσπαθεῖ νὰ κατακτήσῃ τὴν θείαν χάριν καὶ ἀπέδῃ ἐνάρτετος· ὁ δίκαιος βραίνει πρὸς τὸν καθωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου σκοπὸν, πρὸς τὴν σωτηρίαν.

Ἡ σωτηρία εἶναι λοιπὸν, τὸ μόνον ἀναγκαῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τὸν χριστιανὸν, πρᾶγμα. — Ὅταν τὰ πάθη ἀπειλῶσι νὰ κατακλύσωσιν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῆς ζάλης ἐκείνης, ἥτις ἀπομακρύνει αὐτὸν ἀπὸ τῆς ζωῆς, ἥτις εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁρεῖται ἐρχόμενος εἰς ἐαυτὸν ν' ἀναφωνήσῃ— Κύριε σῶσόν με. Καὶ τότε τὸ— θέλω νὰ σωθῶ— τοῦ ἀμαρτωλοῦ θὰ συνταυτισθῇ πρὸς τὸ— θέλω νὰ σώσω τὸν ἀμαρτωλὸν— τοῦ Σωτήρος, καὶ ἡ θέλησις Ἐκείνου θέλει ἐξαγισθῇ ἐν τῇ θελήσει τοῦ Κυρίου, καὶ ἐκ τῆς συνταυτίσεως ταύτης τῶν δύο θελήσεων θέλει προέλθῃ ἡ σωτηρία.

Ναι! ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἐν ἀμαρτίαις βιοῦντος ἀνθρώπου, ὁ Παντοδύναμος Θεός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατήλθε μέχρις ἡμῶν, ἐνεσαρκώθη ἐν Παρθένῳ Κόρῃ, ἐγεννήθη ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτην τέκνον ἀγνωστὸν διωκόμενον καὶ πεῦγον. — Διήλθε τριάκοντα ἔτη ἐργασίας καὶ ἀφανείας, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν κόσμον κηρύσσων τὴν διδασκαλίαν, ἥτις ἔδει ν' ἀνοίξῃ τῷ ἀνθρώπῳ τοὺς οὐρανούς. — Καὶ τότε ὑπέστη πόνους καὶ ἐξουθενισμούς, διωγμούς καὶ συκοφαντίας— καὶ ἐπὶ τέλους, ὀφείλων καὶ θέλων νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑψώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἐκεῖ ἐσταυρωμένος ὁ ἀθῶος, προσελκύσῃ τὰ βλέμματα πάντων ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ ὑψωθείς ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ὅρις ἐν τῇ ἐρήμῳ, σώζῃ πάντας τοὺς προσβλέποντας πρὸς αὐτόν.

Καὶ ἵνα τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἡ δικαιοσύνη καὶ μόνιμον ἐν μέσῳ ἡμῶν ἡθέλησεν, ἵνα ἡ ἀπαξ τελεσθεῖσα ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ μεγάλη ἐκείνη θυσία ἀνανεῶται πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Θέλει ἵνα ἐντανεῖς πρὸς τὴν θυσίαν ταύτην λαμβάνωμεν ἐξ αὐτῆς παράδειγμα καὶ ὑπογραμὸν ἐν πάσαις ταῖς βιωτικαῖς ἡμῶν σχέσεσι, καὶ συμμορφούμενοι

πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦτο, νὰ σωζώμεθα κατακτινῶντες οὕτως τοὺς οὐρανούς.

Ναι ἐκεῖθεν, οἱ μετὰ προσοχῆς πρὸς τὸν πάσχοντα Σωτῆρα ἐντανεῖς, δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶμεν διδάγματα ἀγάπης καὶ αὐταπαρησίας, ὑπακοῆς καὶ σεβασμοῦ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὑπομονῆς καὶ ἐγκρατείας ἐν τοῖς δεινοῖς, ἐν τοῖς διωγμοῖς, ἐν ταῖς συκοφαντίαις, ἐν ταῖς βρασίοις. Ἐκεῖθεν δυνάμεθα ν' ἀντλήσωμεν τὴν παραμυθίαν, τὴν ἀνοχὴν τὴν πρὸς τοὺς ἐχθρούς καὶ διώκτας ἀγάπην, τὴν πρὸς τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μέριμναν καὶ ἰδιόζυσαν στοργὴν καὶ ἀπροσίωσιν. — Καὶ οὕτως, ἐκ τῶν διδαγμάτων τούτων, νὰ μορφώσωμεν βίον ἀρετῆς καὶ πτέρυγας ἀνυψώσας ἡμᾶς εἰς τὰ ὕψη τῶν οὐρανίων θαλάμων τῆς σωτηρίας.

Ἄς πιστεύωμεν λοιπὸν καὶ ἄς πράττωμεν εἰς τὸ μέλλον συμφώνως πρὸς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν — Ἄς μελετῶμεν σπουδαίως τὰ προσκόμενα πάντα ἐκεῖνα, ἅτινα παρεμβάλλονται εἰς ἐπιτελεῖν ταύτης, τὰς ἐνόχους ἐξεις, καὶ τὰς ἐπιπολέτους ἐκείνας σκέψεις, τὰς ἐπικινδύνους σχέσεις, τὰ λαθάνοντα ἐν τῇ ψυχῇ μακροχρόνια μίσση, ἐν γένει ἄς ἀναζητήσωμεν μετ' ἐπιμονῆς πᾶν ὅτι συνέχει ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προχωρῶμεν ἐν τῇ ὁδῇ τῆς σωτηρίας, καὶ ὑποδοχόμενοι ὑπὸ τῆς προσηυχῆς, καὶ ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θὰ δυνηθῶμεν, νὰ φθάσωμεν τέλει καὶ ἐνάρτετοι εἰς τὴν βασιλείαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἥς κοινωνοῦσι μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, πάντες ὅσοι ἐν τῇ κόσμῳ ζήταντες ἐκἀνόνιζον πράξεις καὶ λόγους αὐτῶν πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

11

ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ ΒΕΡΟΥΣΗΣ

Ζωγράφος ἄγνωστος ἔγραψε τὴν εἰκόνα του σφοδρὴν μέχρι τοῦ 1817 ἐν τινι μονῇ τῶν Μετεώρων. Ἄν ἡ ὄψις, ἡ περιβολή, τὸ παράστημα εἰκονίζουσι τὴν ψυχὴν μας, ὁ ζωγράφος τοῦ πολυθυρήτου καπετάνου τῶν κλεφτῶν τῆς Λιάκουρας ὑπῆρξεν ἐξοχός.

Σῶμα ὑψηλὸν καὶ σιδιροδέτον, ὡς αἰωνόβιος κέδρος, περιβάλλει ἡ περικαλλὴς τοῦ κλεφτοῦ στολή. Περὶ τὴν κεφαλὴν, ἄνω αἰρομένην, ἐλίσσεται τὸ μεταξοῦ φαντον πόσι, τὸν ἰσχυρὸν κορμὸν καλύπτουσι τὰ χρυσοκέντητα μετὰ τοῦ ἑλέκα, φορεῖ τὴν κοντὴν καὶ κομψὴν φουστὰνέλλα τῆς Ρούμελης καὶ τὰς κνήμας του, ῥίζας πρίνου, περιβάλλουσι μεταξοκέντητοι βλαχάκις τῶν Ἀγράφων. Τσαπράζια χρυσοκαπνισμένα κοσμοῦσι τὰ λάσια στέρνα, τὴν ὀσφύν, τὰ γόνατα καὶ σφύρα του καὶ κυρτὴ σπάθη δαμασκηνή, δράκων ἀστραπὴς καὶ θάνατον φέρων, κρέμαται ἀπὸ πολυτελοῦς ἀορτῆρος.

Τὴν δεξιὰν ἔχων ἐπὶ τοῦ πιστολίου, ἐλαφρῶς, ὡς κίρκος, πατῶν ὁρμᾷ ἐμπρὸς ὁ περιλάλητος διὰ τὰς ἀκατασκέτους ἐξόδους πολεμιστῆς. Καὶ μετὰ τὸν ξανθόν, ἀδρόν καὶ ὑπερήφανον αὐτοῦ μύστακα, μετὰ τὸν ἀείνον ῥίνα, τὰς ἐπληρῆνας ὀφρὺς καὶ μετὰ τοὺς ἀτρομήτους καὶ φοβεροὺς ὀφθαλμούς ὁ τῆς εἰκόνης τεχνίτης τοῦτο ἐπὶ τοῦ νὰ παραστήσῃ, τὴν ἐφόρμωσιν, τὴν χαρακτηριστικὴν τοῦ Ἀνδρίτσου.

Ἀν ἴδωμεν τὰ Γιαννωτὰ ἐπὶ τῶν πτυχῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὴν Μουσούνισσαν ἐπὶ τῆς ὀφρὺς τοῦ Κόρακος, κατανοοῦμεν πῶς ἐκεῖ ἐγεννήθησαν ὁ Νικοτσάρας καὶ ὁ Διάκος, ἀετοὶ αἰθεροδρόμοι ἐπάνω εἰς τὰς ἀστρογεῖτονας κορυφάς.

Ἐλθετε τώρα μετ' ἐμοῦ· παρὰ τὸν σαπφείρινον αἰγιαλόν, ἤρεμον συνάθως, τοῦ Εὐβοϊκοῦ ἢ κόμην ἐκτείνεται χαρῶν, οἱ Λειβανᾶται, τὸν χειμῶνα εὐκραῖας, τὸ ἔαρ ὑπὸ ἀνθέων πολυχρῶμων ἀπειρῶν ἀγλαΐζομένη καὶ εἰς τοὺς κήπους καὶ εἰς τοὺς φράκτας καὶ κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ μικροῦ διαρρέοντος τὴν κόμην χειμάρρου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὄχθης τοῦ βεῦματος τοῦτοῦ ὑπὸ χθαμαλὴν στέγην ἐν μέσῳ τῆς ἡδυπνοῦ φύσεως ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ὁ γιγάντιος τὴν ψυχὴν μαχητῆς.

Πολεμιστῆς, γενναῖον ὡς ἀληθῶς τὸ φρόνημα ἔχων, ὁ καπετάνος αὐτοῦ, ὁ γηραιὸς Βλαχοθανάσης, ἐξήκοντα ἔτη τοὺς Τούρκους πολεμῶν, κατάπληκτος πρὸ τῆς ἀπαραμύλλου τολμῆς καὶ τῆς στρατηγικῆς ἐμπειρίας τοῦ στρατιώτου αὐτοῦ εἶπεν εἰς τὰ παλινκάρια του· «ἀπὸ τώρα κι' ἐμπρὸς ὁ Ἀνδρίτσος Βερούσης εἶναι πλέον ὁ καπετάνος σας». Καὶ φωτοστέφανος τιμῆς καὶ ἀνδρείας περιέβαλον αὐτὸν ὁ Λουκάς Καλιακούδας, ὁ Γιάννης ἀπ' τοὺς Ευλικούς, ὁ Μῆτρος Κουντουριώτης καὶ οἱ λοιποὶ ἥρωες, μετὰ τῶν ὁλοῖον ἐνίκησεν ἅμα σταθεῖς, ἀδιάσειστος, εἰς τὰς μάχας τοῦ Ὁσίου Λουκά καὶ τῆς Καταδόθρας, καὶ δυσπάλαιστος παρετάχθη ὁ ὑπερήφανος κατὰ τῶν στρατιῶν τοῦ Μετσομπόλου ἐν Γαυρολίμνῃ. Φιλοστρατιώτης προκινδυνεύει τῶν συμπολεμιστῶν αὐτοῦ καὶ θανάσιμος θλίβεται διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀλλοῦ ἀρχηγοῦ του.

Πῖντε παιδιὰ μου, σκότωσαν καὶ τὸν Βλαχοθανάση, Πῖντε παιδάρη μου, σκότωσαν καὶ τὴν δεξιὰ μου πλάτη

Φιλοκινδυνότατος, ἀκούων τὴν πρόσκλησιν τοῦ μεγάλου ναυτοῦ Λάμπρου Κατσώνη, ἀναβαίνει μετὰ ὀκτακοσίων παλινκαριῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ἐκείνου μετέχει εἰς καλλινίκου ναυμαχίας τῆς Μυκόνου, καὶ τῆς ἐνδόξου παρὰ τὸν Καφηνέα καταστροφῆς. Καὶ τέρμα τοῦ βίου αὐτοῦ τοῦ πολυάθλου, τοῦ μυθικοῦ ἡρωϊσμοῦ, διήλυσεν— ναῦς χαλκόπρωρος ἀκατάσχετος σχίζουσα τὰ πελάγη— τὴν Πελοπόννησον, εἰς συρράξεις πολυφόνους ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας τεσσαράκοντα πρὸς μυριοπληθεῖς μαχόμενος στρατοὺς ἀνδρείως καὶ συνετῶς ὁ περὶνους καὶ ἀδόβητος πατὴρ τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτσου, τοῦ νικητοῦ τῆς Γραβιάς καὶ τῆς Ἀγίας Μαρίνης.

Ἀθέως ὑπὸ τῶν Βενετῶν εἰς τοὺς Τούρκους παραδοθεὶς ἐφρονέθη διὰ πολυπλόνων δασάνων ἐν τῷ ναυστάθμῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀκαταπάλαιστος τὸ ἥρόνημα τῆς Οἴτης ὁ ἀδοῦλωτος ἀετός, τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἡ ὀρμητικὴ ζύγαινα.

ΠΩΣ ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΠΟΙΚΟΙ

Β'.

Ἐλέγομεν ὅτι διὰ νὰ μεταβληθῶν οἱ μετανάστες Ἕλληνες εἰς ἀποίκους, δηλ. οἱ μονάδες εἰς ομάδας, οἱ ἀσύντακτοι εἰς ὀργανωμένους Κοινότητες, ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη κατεπεύγουσα, εἶναι νὰ φροντίσουν τάχιστα νὰ προσκαλέσων Ἕλληνας ἱερεῖς, ὁ ὁποῖος ἐκασταχοῦ καὶ αὐτοὺς τοὺς τοὺς νὰ φυλάττῃ ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιανομίας, κατ' ἀρχὰς καὶ ἀλλοεπιστίας μετέπειτα, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν νὰ διδάσκῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν ὀρθόδοξον ἱερὰν Κατήχησιν καὶ μετ' αὐτῶν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτοις χρειάζονται νὰ γίνουν καὶ ἄλλα πολλά, ἢ ὁρθότερον, διὰ νὰ καταστῶν δυνατὸν

καὶ μόνον τὰ δύο τὰ ὁποῖα εἴπαμεν, ἀνάγκη νὰ γίνουν καὶ ἄλλα πρότερον ἢ ὁμοῦ μετὰ αὐτά. Οὕτως ἐν πρώτοις ἀπαιτεῖται ὁμόνοια καὶ ἀδελφικὴ συμπράξις πάντων τῶν ἐν ἐκάστη χωρῇ ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων πρὸς τὸν κοινὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς σωτηρίας. Ἐξέρω καλῶς, ὅτι τοῦτο εἶναι μέγα πρᾶγμα, ἀφοῦ δυστυχῶς πατροπαράδοτος εἶναι εἰς τὴν φυλὴν μας ἡ διαίρεσις. Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ πεισθῶμεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδῶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν πατρίδα εἶναι ἀπλῶς κακόν, εἰς τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν, εἰς τὰς ἀποικίας εἶναι αὐτὸ τοῦτο ὀλέθριον. Ὅσοι κατοικοῦμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴμεθα πολλοὶ ἀπέναντι τῶν ὀλίγων ξένων, ὥστε καὶ ἐν διαίρεσιν, δὲν θὰ μᾶς καταβάλουν εὐκόλως· ἀλλ' οἱ ἀποικοὶ, οἱ ὀλίγοι, ἅμα διαιεσθέντες γίνονται τάχως βορὰ τῶν πολλῶν καὶ καιροφυλακτοῦντες ἐχθροὶ. Τὸ ἴδιον δὲ πάσχουν ὑπὸ τῶν συνοικούντων ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἕλληνες, ὅσους ἐρίζουν καὶ διασπῶνται. Πῶς ἀγνοεῖ τὰς ἀπολείας τὰς ὁποίας ὑπέστημεν ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τὰς ἄλλοτε ἐρίδας τῶν Ἑλλήνων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν Σέρραϊς καὶ Ἀλλαχού; ἢ πῶς ἀγνοεῖ πόσον μέγαν κίνδυνον διατρέχουν ὅλοι οἱ σχεδὸν αἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικαὶ Κοινότητες, καὶ αὐταὶ αἱ πολυπληθεῖς ὅπως ἡ τῆς Σμύρνης καὶ Χίου, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπαράτου ταύτης διαίρεσεως; Ληθμονοῦμεν ὅτι κατ' ἃ λέγει ὁ προφήτης Δαυὶδ «πᾶντοὶ οἱ ἔσμεν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ»· δὲν βλέπομεν ὅτι ἐπιβουλευόμεθα ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν ξένων χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν νὰ ζήσωμεν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ὁποῖοι μετέρχονται τὰ ἴδια μετὰ ἡμᾶς ἐπαγγέλματα· δὲν παρτηροῦμεν ὅτι ἐνεκα τῆς διαίρεσεως ταύτης ὀπισθοχωροῦμεν πολλαχοῦ καὶ χάνομεν σπουδαιοτάτας θέσεις τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγων ἀκόμη δεκαετηρίδων κατεῖχόμεν. Καὶ ὅμως δὲν εἶναι μυστήριον ὅτι διὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην, διὰ τὴν μὴ ἀδελφικὴν συνεργασίαν ἀπολεσάμεν τόσους μεγάλους ἐμπορικοὺς οἴκους εἰς τὴν Ὀδησσόν, εἰς τὴν Κωνσταντινῶν, εἰς τὴν Σμύρνην, εἰς τὴν Ρουμηνίαν καὶ πανταχοῦ ὅπου ἤλθομεν εἰς σύγκρουσιν μετὰ Γερμανοῦς ἢ μετὰ Ἑβραίων, δηλ. μετὰ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀκριβῶς τὰς ἀρετὰς ταύτας τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἐστερούμεθα.

Ἀλλὰ μήπως ἐτελείωσαν αἱ ἀναθεματισμέναι αὐταὶ διαίρεσεις; ἀναγνώσατε τί συμβαίνει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸ Βατούμ, τί εἰς τὸ Κάϊρον, τί εἰς τὴν Σμύρνην, τί εἰς Πάρισον καὶ σχεδὸν πανταχοῦ; Ἀντὶ νὰ ἀμιλλώμεθα ποῖος νὰ φωνῇ χρησιμώτερος εἰς τὸ Κοινὸν ὕλητος καὶ ἠθικός, ἀγωνίζομεθα πῶς νὰ συντηρήσωμεν ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐν τῇ πολιτικῇ μας τυφλότητι νομίζομεν ἐναντίους μας, ἐνῶ ἀληθῶς εἶναι ἀδελφοί, συνεργάται καὶ καλλιεργηταὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικῆς ιδέας. Καταπτώσας καὶ προδόντας θέλει δοκιμάσῃ ἡ ἱστορία καὶ παραδώσῃ εἰς τὸ ἀνάθεμα τῶν ἐπομένων γενεῶν ἐκείνους ὅσοι, διὰ νὰ καταβάλουν τὸν ἀντίθετον των, καταγγέλλουν αὐτοὺς εἰς τὰς ξένας ἀρχάς, προκαλοῦν τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν, ἀφαιροῦν τὰ πρόνοια καὶ οὕτως ἐξασθενοῦν τὴν Κοινότητα καὶ τὸ Γένος καθόλου.

Καὶ ὅμως ὥρρισε νὰ μᾶς διδάξῃ ἡ μακρά, σχεδὸν τριακιστῆς ἱστορία τοῦ ἔθνους ἡμῶν, πόσον ὀλέθριοι ὑπῆρξαν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν αἱ ἀντιζηταὶ καὶ αἱ διαίρεσεις. Λέγεται ὅτι, ὅτε ὁ συγγραφεὺς τῆς λαμπρᾶς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἱστορίας Ἐρνεστος Κούρτιος ἐξέδωκεν αὐτὴν τὸ πρῶτον, ἐνεχείρισεν ἐν ἀντίτυπον αὐτῆς εἰς τὸν Βίσαρκ καὶ μετὰ τινα χρόνον συνήνησεν αὐτόν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ τότε διαδόχου κατόπιν δὲ Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, καὶ ἠρώτησεν πῶς τοῦ ἐφάνη ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων· ὁ δὲ ἀπήντησεν· Ἐμελέτησα τὴν ἱστορίαν σας καὶ εἶδα ἐν αὐτῇ ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶχε τοσαύτας πνευματικὰς καὶ

σωματικές ἀρετάς, ὥστε ἡδύνατο νὰ καταβάλῃ πάντα τὰ ἄλλα Ἐθνη καὶ ἐξαπλώθῃ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀλλὰ τὸ ὅποιον ἔνεκα τῶν πολιτικῶν διαιρέσεων, ἔνεκα τῶν ἀντιζηλιῶν του μέχρι τοσούτου ἐτυφλώθη, ὥστε ἐλησμονήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν πρώτην καὶ μεγίστην ἀρετὴν, τὴν φιλοπατρίαν, καὶ δι' αὐτὸ ἐδουλώθη, ἐταπεινώθη, ἐπτώχευσεν, ἀντὶ νὰ ἑκατονταπλασιασθῇ ἡλαττώθῃ εἰς τὸ τέταρτον ἢ καὶ πέμπτον, καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἡμπορεῖ, ὡς φαίνεται, νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς προγονικὰς ἐκείνας κακίας καὶ ἐπομένως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ξένου ζυγοῦ». Βλέπετε; τοῦτο εἶναι ἀληθὺς τὸ φοβερὸν συμπέρασμα εἰς τὸ ὅποιον ὀφείλει πᾶς γνήσιος πολιτικὸς ἀνὴρ κατέλθῃ, καὶ τὸ ὅποιον ὀφείλει πᾶς γνήσιος Ἕλληνα νὰ ἐνθυμῆται καὶ ἅμα νὰ ὀρκισθῇ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα, ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν θὰ προσπαθῇ μὲ πάντα τρόπον νὰ διδασθῇ ἀπὸ τῶν ιστορικῶν διδασμάτων, ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν μεγάλων παθημάτων ἐκείνων, καὶ ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ παντοιοτρόπως πῶς νὰ παύσῃ ἡ ἐθνοφθόρος διαίρεσις καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀδελφικὴ συνεργασία.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Ὁ κ. Ἰω. Πεσμαζόγλου προσήνεγκε τῇ Ἑταιρείᾳ χορηγίαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρῶν ἐκ δρ. ἑκατόν.
Ὁ κ. Γ. Ὁ. προσήνεγκεν ἐπίσης χορηγίαν ὑπὲρ τῶν Πατρῶν ἐκ δρ. ἑκατόν.
Ὁ Σύλλογος τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθηνῶν ἐψήφισεν ὑπὲρ

τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρῶν ἐτησίαν χορηγίαν ἐκ δρ. ἑκατόν.
ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χ. Τραπεζάκη διευθυντοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τῆς Ἀγ. Τριάδος (ἐν Κρήτῃ) ἀπεστάλησαν τῇ Ἑταιρείᾳ φρ. χρ. εἰκοσι ἑξ εἰσπραχθέντα ὑπὲρ τῶν Πατρῶν παρὰ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ Γουβερνέτου καὶ παρὰ τῶν καθηγητῶν καὶ μαθητῶν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α. Ν. Τ. Χαρίλα Κ. Γ. Σ. Κέρκυραν Μ. Σ. Τήνον Μ. Θ. καὶ Κ. Α. Κύπρον. Ἀρ. Β. Μασσαλλίαν Κ. Κ. Ε. Ἀσίου Μ. Ν. (...) Β. Γ. Β. Ἀγ. Φραγκίσκον Ἀπεστάλησαν. Μ. Χ. Σόδρεν. Εὐχαρίστως ὅταν δυνηθῶμεν. Μ. Γ. Σ. (...) Ἐνεκα τούτου αἱ ταῖναι τῶν ἀποστολῶν οὐκ εἶναι ἐπιτυχεῖς. Ἡδὴ ἐξετυπώθησαν αἱ πλείστα. Κ. Κ. Λευκάδα. Κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐγένοντο ὀλίγαι παραλείψεις, ὥς ἐσπεύσαμεν νὰ διορθώσωμεν. Τούτων ἔνεκα ἡ περὶ τὴν ἀποσταλὴν βραδύτης. Δημ. Σ. (...) Πειθόμεθα εἰς τὴν γενικὴν ἀντίληψιν, ὅτι τοιαῦτα ἔργα πρέπει νὰ υἱοθετῶνται παρ' ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ πᾶς Ἕλληνα θὰ εἶναι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ ἀναλάβῃ εἰς τὸ ἄρτιον πᾶσαν τοῦ Ἐθνικοῦ ὑποχρέωσιν. Γ. Σ. Β. Μολάου, Κ. Β. Ε. Λεμεσό, Γρ. Στ. Βόλον θὰ σταλῶσιν. Π. Σ. (...) Εὐχαρίστως θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν κειρῶ, Μ. Τ. Σόρον. Κολακευτικαὶ λίαν αἱ ἐκ τῆς Ἑταιρείας ἐλπίδες ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολικαὶ αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀπαιτήσεις. Ἐπὶ δὲ καὶ ὑμῖν καὶ παντὶ ἄλλῳ γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑταιρεία, πενιχρότατα διαθέτουσα μέσα, ἀδυνατοῦσα δὲ καὶ τὸ φύλλον αὐτὸ νὰ συντηρήτῃ ἄνευ τῶν φιλοτιμῶν ἀποσταλλομένων αὐτῇ καὶ αὐθορμήτων, κατὰ τὸ πλείστον, συνδρομῶν, ἀπέκτησε μὲν ἤδη ἐπὶ ζήλῃ ἡθικὰ κεφάλαια, ἀλλὰ αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ κυρίως δι' ὀλίκων κεφαλαίων θὰ πραγματοποιηθῶσιν, ὅταν ἀποκτηθῶσι καὶ ταῦτα, ὅπως ἐλπίζομεν.



“ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κένιγγος).

ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Σχολαὶ { Προπαιδευτικὴ, Γεωργικὴ, Βιομηχανικὴ, Μεταλλευτικὴ,
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, Ἑμπορικὴ, Ναυτικὴ.

Φοίτησις διετής. Δίδακτρα ἐτήσια δρ. 325—485. Διάρκεια μαθημάτων ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου—15 Ἰουνίου.
Οἰκοτροφεῖον Γαλλικόν· τροφεία ἐτήσια δρ. 1200.

Ἑσπερινὰ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, Στενογραφίας καὶ λογιστικῆς μηνιαία δίδακτρα δρ. 4.

Ἑγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. Ἐναρξίς μαθημάτων τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

Προγράμματα ἀποστέλλονται δωρεάν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Δελτίον μηνιαῖον τῶν προσδῶν τῆς Γεωργίας, Βιομηχανίας κλπ. κυκλοφοροῦν εἰς 12,500 ἀντίτυπα. Συνδρομὴ ἐτήσια δρ. 2.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ Π. Α. Π.

Εἰσιτήρια Γύρου.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ κάμωσι τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου σιδηροδρομικῶς, ἐκδίδονται παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως καὶ παρ' ὅλων τῶν Σταθμῶν εἰσιτήρια Γύρου μὲ ἐκπτώσιν ἰσχύοντα ἐπὶ 20 ἡμέρας καὶ μὲ δικαιώματα διακοπῆς ταξιδίου εἰς πάντας τοὺς σταθμοὺς κατὰ βούλησιν.

Α'. θέσις δρ. 60 Β'. θέσις δρ. 50

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΦΟΙΝΙΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1860 ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
Κεφάλαια μετοχικὰ Φρ. 60,000,000
Ασφάλεια Ζωῆς ἐν ἰσχύϊ » 150,000,000
Ἐνεργοῦνται ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός. Ἀσφάλεια ζωῆς ὑπὸ λίαν συμφέροντος ὁρους.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυνεῖν τῷ
κ. Σ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ.
Ὁδὸς Καπνικαρέας 10 Α

Τὴν δις βραβευθεῖσαν

ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΣΥΡΑΚΟΥ

Εὐρίσχετε εἰς τὰ μυροπωλεῖα τοῦ ὁδοῦ Σταδίου (Ἀρσάκειον) καὶ Ὁφθαλμιατρείου 10.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκαστὴν Τετάρτην 10 π. μ.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκαστὴν Κυριακὴν 3 π. μ.